

РЕШЕНИЕ

№ 3165

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9852** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] ул. "В. Л. №5 ет.4 и адрес за кореспонденция [населено място] [улица], представлявано от И. С. управител по чл.48 ал.1 от ЗОЗ срещу РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г, в частта с която е потвърден с Решение № 519/02.04.2021г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. . С определение №4983/07.07.2021г, постановено по адм.дело № 5586/2021г на АССГ, втори състав, горепосочената жалба е била разгледана от съда, досежно нейната допустимост и е била оставена без разглеждане, като е изпратена по компетентност на АС Търговище на осн.чл. 135, ал. 2 от АПК, във връзка с чл.156 ал.1 от ДОПК и §2 от ДР на ДОПК, а съдебното производство, образувано въз основа на нея е прекратено.

Повдигнат е спор за подсъдност от АС Търговище, по който ВАС се е произнесъл с определение №10246/11.10.2021г по адм.дело № 9032/2021г, като е определил за компетентен да се произнесе по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г, в частта с която е потвърден с Решение № 519/02.04.2021г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. , Административен съд-София-град.Образувано е настоящето съдебно производство с № 9852/2021г на АССГ по горепосочената жалба.

В съдебно заседание жалбоподателя [фирма] се представлява от адв.С. ,който поддържа жалбата . Прави възражение за нищожност на оспорения РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г,доколкото е издаден от некомпетентен орган,а

именно от орган по приходите от ТД на НАП С., а не от ТД на НАП В. , в която компетентна териториална дирекция е била преместено седалището на дружеството преди връчване на ЗВР № Р-22221716007571-020-001/28.10.2016г, с която е поставено началото на процесната ревизия. Излага и др. доводи за нищожност на оспорения РА в подробни писмени бележки от 07.03.2022г . Претендира разноски , съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответника се представлява от юриск.Н. , която намира жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки в подкрепа на заявеното в съд.заседание , че не е налице произнасяне на териториално некомпетентен орган , предвид произнасянето на ВАС с определение №10246/11.10.2021г по адм.дел № 9032/2021г и доколкото ЗВР № Р-22221716007571-020-001/28.10.2016г, била издадена от орган по приходите в [населено място] , тъй като към онзи момент седалището на дружеството било в този район. Претендира юрисконсулско възнаграждение, съобразно материалния интерес. На основание разпоредбата на чл.168 от АПК съгласно която, съдът не се ограничава само в обсъждане на основанията посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК , съдът е указал на жалбоподателя, че следва да представи доказателства във вр. с реалното осъществяване на доставките, предмет на оспорения РА. Ответника да представи доказателства във вр. с основанията за издаването на същия, както и с допълнителна молба да посочи доказателствените си искания във вр. с електронните подписи на компетентния административен орган по оспорения ревизионен акт.

Страните са заявили в съд.заседание от 24.02.2022г , че няма да сочат доказателства и нямат доказателствени искания , тъй като жалбоподателя твърди нищожност на РА , за което обстоятелство са налични доказателства по делото. Ответника също не поддържа искането си за представяне на доказателства досежно валидността на електронните подписи на компетентния административен орган по оспорения ревизионен акт , тъй като също са налични доказателства на хартиен и ел.носител по делото.

Настоящия съдебен състав , в рамките на определената от ВАС с определение №10246/11.10.2021г по адм.дел № 9032/2021г компетентност, като обсъди доводите на страните и в обхвата на проверката по чл. 168 от АПК , приема за установено следното:

Жалбата на [фирма] , срещу РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г , в частта с която е потвърден с Решение № 519/02.04.2021г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. като депозирана в законоустановения за това срок, против подлежащ на оспорване административен акт е процесуално допустима и основателна по същество.

РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г , в частта с която е потвърден с Решение № 519/02.04.2021г на Директор Дирекция „ОДОП“ С. е нищожен, тъй като е издаден от некомпетентен орган.

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221716007571-020-001/28.10.2016г , издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С. и са предприети действия по нейното връчване, а промяната на седалището на дружеството е извършена на 24.11.2016г. , преди връчване на горепосочената ЗВР на 06.12.2016 , от когото следва да се счита , че е започнала ревизията .

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал.1 от ДОПК, актовете по този кодекс /в т.ч. и

ревизионните актове/ се издават от орган по приходите от компетентната териториална дирекция, като такава по отношение на местните юридически лица е териториалната дирекция по седалището им /чл. 8, ал.1, т.3 от ДОПК/. Териториалната компетентност изразява пространственото действие на правомощията на органа и сочи коя от еднаквите по степен структури е компетентна да администрира в зависимост от връзката между правнозначимия факт, с територията, в която се простира правомощието на определен орган.

Безспорно в случая дружеството – жалбоподател в процеса е местно юридическо лице със седалище към момента на издаване на ЗВР № Р-22221716007571-020-001/28.10.2016г в [населено място], поради което последната е издадена именно от орган по чл.112 от ДОПК, действащ в тази териториална дирекция. Предвидено е обаче изключение от общото правило на чл.7 ал.1 от ДОПК, а именно съгласно ал.4 на чл. 7 от ДОПК /в редакцията към момента на издаване на горепосочената ЗВР / при промяна на обстоятелствата, обуславящи териториалната компетентност, производството се довършва от органа, който го е започнал. Съгласно преобладаващата практика на ВАС, ревизионното производство започва с връчването на заповедта за възлагане на ревизия.

От материалите по административната преписка безспорно се установява, че към посочената дата на вписване – 24.11.2016г, първоначално издадената ЗВР не е връчена на данъчно-задълженото лице по правилата на ДОПК т.е следва да се приеме, че ревизията на [фирма], възложена със ЗВР № Р-22221716007571-020-001/28.10.2016г, издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С. не е започнала.

В конкретния случай първата заповед за възлагане на ревизия е издадена на 28.10.2016г, когато седалището на ревизираното юридическо лице е в [населено място] и териториално компетентни органи по приходите са тези при ТД на НАП – С. . Преди връчване на ЗВР, с която е образувано ревизионното производство, седалището на юридическото лице е променено, поради което е при действието на чл.7 ал.4 от ДОПК, компетентната териториална дирекция, която е следвало да проведе ревизията е била ТД на НАП В. . Противоположните становища на страните в процеса са свързани с тълкуването на чл.7 ал.4 от ДОПК, като приходната администрация приема, че доколкото съгласно чл.112 ал.1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, то компетентната данъчна администрация по смисъла на чл.7 ал.1 във вр. с чл.8 ал.1 т.3 от ДОПК следва да се определи именно към датата на издаването на първоначалната ЗВР и последващите промени в данните относно седалището на ревизираното дружество не могат да бъдат релевирани съобразно и правилото на чл.7 ал.4 от ДОПК, докато оспорващият счита, че меродавна за определяне на териториалната компетентност на ревизиращите органи, вкл. и при приложение правилото на чл.7 ал.4 от ДОПК, е датата на връчване на адресата на първоначалната ЗВР.

Действително съгласно чл.112, ал.1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, но съгласно чл.7, ал.4 от ДОПК при промяна на адреса на ревизираното лице производството се довършва от органа, който го е започнал.

В случая е наложително тълкуването на понятието „започнало“ ревизионно производство.

В тази връзка, както беше посочено по-горе, трайна и последователна е практиката на

ВАС , че ревизионното производство следва да се счита за образувано не на датата на издаването на първоначалната ЗВР, а на датата на нейното редовно връчване на адресата /така например Решение № 3766 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11735/2019 г. и цитираната в него съдебна практика, Решение № 13961 от 18.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4568/2019 г. , Решение № 2353 от 13.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9645/2019 г., VIII о. , Решение № 6566 от 17.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13761/2017 г , Решение № 1357 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 9215/2017 г., VIII о. Решение № 10201 от 11.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 1338/2012 г., Решение № 3780 от 11.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11967/2019 г., I о., Решение № 8873 от 29.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 2906/2018 г., I о и т.н /

В обобщение ,следва да се приеме в настоящия казус, че меродавна за определяне момента на „започване“ на ревизионното производство в аспекта на правилото на чл.7 ал.4 от ДОПК е именно датата на връчване на първата по ред ЗВР, а не датата на нейното издаване от компетентен орган по приходите т.е понятието „започнало“ ревизионно производство по смисъла на чл.7 ал.4 от ДОПК се свързва не с момента на издаването на първата по ред ЗВР, а с изискването за нейното връчване.

Съответно се следва и изводът, че при невръчана заповед за възлагане на ревизията, ревизионното производство не може да се приеме за „започнало“ по смисъла на чл.7 ал.4 от ДОПК.

В настоящият казус настъпилата промяна в седалището на ревизираното лице преди връчване на първата заповед за възлагане на ревизията води до нищожност на издадения РА, като издаден от териториално некомпетентни органи по приходите – в нарушение на чл.8, ал.1, т.3 от ДОПК.

Издаването на РА от некомпетентни органи по приходите е всякога основание за прогласяването му за нищожен, без да се разглежда спора по същество.

Предвид на изложеното не са налага обсъждането на останалите възражения в процесната жалба, касаещи КЕП, отвода на орган по приходите и др. нарушения на материалния и процесуалния закон.

За пълнота следва да се посочи ,че съдът намира за необходимо директното приложение на чл.25 от Регламент 910/2014г НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА , относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, съгласно която „ Правната сила и допустимостта на електронния подпис като доказателство при съдебни производства не могат да бъдат оспорени единствено на основание, че той е в електронна форма или че не отговоря на изискванията за квалифицирани електронни подписи“ т.е удостоверяването на КЕП не е изискване за валидността на документа подписан с такъв подпис / в частност за процесния РА/ .

При този изход на делото на [фирма] се дължат деловодни разноски, съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК в размер на 4560 лв.

Воден от горното ,втори състав , III отделение

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РА № Р-22221716007571-091-001/31.12.2020г ,в частта с която е потвърден с Решение № 519/02.04.2021г на Директор Дирекция „ОДОП“ С., поради некомпетентност на органа, който го е издал.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ да заплати на [фирма] ,

ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] ул.“В. Л. „№5 ет.4 и адрес за кореспонденция [населено място] [улица] , представлявано от И. С. управител по чл.48 ал.1 от ЗОЗ , сумата 4560 лева –разноски по делото
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението на страните .

СЪДИЯ: